

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,
a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

<p>Megjelenik: Hetenkint egyszer, Kedden.</p> <p>Szerkesztői iroda s Kiadó-hivatal, hova a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók, templom-utca 548. sz.</p>	<p>Előfizetési feltételek: Helyben egész évre 4 ft., fél évre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., fél évre 2 ft. 25 kr. Egyes szám ára: 10 ujkr.</p> <p>Kovács Márton, felelős szerkesztő s kiadó.</p>	<p>Hirdetések ára: házaság gármondor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kétszerinél 5 kr. Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. A nyitólapon a háromhasábos gármondor beiktatási díja 20 kr.</p>
---	---	---

Ő Császári s Apostoli királyi Felségének

T R Ó N B E S Z É D E

melyel 1865-dik évi karácson hava 14-kén

Magyarország közországgyűlését legkegyelmesebben megnyitni méltóztatott.

Midőn kedvelt Magyarországnak országosan egybegyűlt Főrendeit és Képviselőit körülöttünk egybeseregelve örömmel szemléljük és üdvözljük, egyuttal nyilvánítani kívánjuk szándékainkat, melyek körükbe vészlettek és tenni ezt azon őszinte nyíltsággal, mely a Fejedelmek és Népek közötti bizodalomnak nélkülözhetlen feltéte. *(Éljenzés)*

Befejezni jövénk, mit Uralkodói kötelességeink érzetétől áthatva megkezdettünk; saját személyünkben és így annál sikeresebben szándékunk elosztatni azon aggodalmakat, elhárítani az akadályokat, a melyek eddig a függő közjogi kérdések elintézését gátolták.

Ez akadályok között első vonalban áll azon ellentét, mely a kiindulási pontok között létezett. Jogvesztés egyrésztől, merev jogfolytonosság másrésztől — kiegyenlítésre nem vezethetnek. *(Helyeslés)*

A fennírt akadályt Minmagunk hártjuk el, midőn a Sanctio pragmaticában egy kölesönösen elismert jogalapot választunk kiindulási pontul. *(Éljenzés)*

Ez alaptörvény, midőn Magyarországnak és az ahhoz kapcsolt részeknek közjogi és belkormányzati önállóságát biztosította, egyuttal állandóan megállapította Uralkodó Házunk kormányzása alatti Országaink és tartományaink feloszthatlan és elválhatlan együttmaradását, s ezzel azok összegének nagyhatalmi állását. És valamint Mi ebben találjuk az önállóság törvényes és okszerű korlátozását, ép úgy tartalék nélkül elismerjük annak e korlátok közötti jogosultságát. *(Helyeslés és éljenzés)*

Hasonlóképp érintetlenül kívánjuk fenntartani a Sanctio pragmaticának a magyar korona épségére vonatkozó határozományait. *(zajos éljenzés)* s azért, noha számításba kellett vennünk a mult évtizedek lefolyása alatt közbenjött tényeket, mégis kiváló fejedelmi gondjaink közé soroltuk annak eszközlését, hogy magyar koronánk országai már e jelen országgyűlésen képviselve lehessenek. *(Éljenzés)*

Egybehívtuk e ezéblől Erdélyi Nagyfejedelemségünk országgyűlését, hogy az a Magyarország és Erdély egyetülésétől szóló 1848. évi I. törvényezikkelyt komoly és beható megfontolásának tárgyává tegye, és az 1848-diki magyar országgyűlés 7-dik

törvényezikkét illetőleg hason eljárásra szólítjuk fel kedvelt Magyarországnak hí Rendeit és Képviselőit a végül, hogy e kérdés ne a törvény holt betűje nyomán szinleges és épp azért kétes eredményű, hanem minden életerős tényezőök számbavételével és azok bizalmas csatlakozása alapján tartós és maradandó megoldást nyerjen. *(Éljenzés)*

Felszólítottuk továbbá Horvát- és Tótországok gyűlését, hogy eleve gondoskodjék a felől, miszerint e jelen országgyűlésen kellőleg képviselve legyen, *(éljenzés)* és midőn a Horvát országgyűlésnek az 1861. évben hozott és a közjogi viszonylatra vonatkozó határozatát közöljük, egyszersmind hisszük és reméljük, hogy a századok során egyesült társnemzetek frigyestülése kölesönös engedékenység alapján és a méltányosság azon szellemében fog létrejönni, melynek kedvelt Magyarországnak hí Rendei és Képviselői 1861. évi sz. Jakab hó 6-kán kelt felírásokban ez ügyre nézve kétségtelen tanuságát adták. *(Helyeslés)*

Ez országgyűlés első feladatát kell, hogy Birodalmunk egyéb országai és tartományaival közös ügyek tárgyalásának és kezelésének elhatározását sorozzuk.

E közös ügyek létezése már a Sanctio pragmaticában találja alapját, kezelésük módjára nézve mégis a lényegileg változott viszonyok lényeges változást igényelnek. *(Helyeslés)*

Ugyanis tekintettel a politikai, nemzetgazdasági és társadalmi tényezőök időközben helyt foglalt teljes átalakulására, fejedelmi hivatásunk tudatában többi országainkat és tartományainkat is alkotmányos jogokkal ruháztuk fel és épp azért a közös ügyek kezelésénél ezeknek alkotmányos befolyása immár nem mellőzhető. *(Éljenzés)*

Ez eszme vezérelt Minket 1860. évi október 20-kán kelt Diplománk kiállításában és jelenleg is erős meggyőződésben élünk, miszerint az abban körvonalozott közös ügyek közös alkotmányoszerű kezelése Birodalmunk egységes létének és hatalmi állásának elutasíthatlan követelményévé vált, mely előtt minden egyéb tekintetnek háttérbe kell vonulnia. *(Helyeslés)*

A közös ügyek kezelésének modozatára nézve 1861-dik évi február 26-kán egy nyiltparancsot bocsátottunk közre, mely azonban több oldalról élénk aggodalmakat

költött fel, minthogy pedig e kérdést nem az anyagi vagy erkölcsi kényszer fegyvereivel, sőt inkább a kölesönös értesülés és a szükségesség érzetéből folyó meggyőződés alapján hisszük egyedül czélszerűen megoldhatónak, f. évi szeptember hó 20-kán kelt nyiltkozványunkban fennebbi nyiltparancsunk hatályát ideiglenesen beállítottuk *(zajos éljenzés)* és jelenleg valamint ezt, ugy az 1860. évi october hó 20-kán kelt Diplománkat kedvelt Magyarországnak Rendeivel és Képviselőivel érett megfontolás, beható tárgyalás és elfogadás végett közöljük.

Nem csak Magyarországnak helyesen felfogott érdekei, hanem a birodalom jóléte és biztonsága parancsolólag követelik ez ügynek közegyetértésen alapuló mielőbbi elintézését, hogy ekként egyes országaink alkotmányos szabadsága Népeink benső szövetkezése által tartósan biztosítva, szilárd alapokon fejlődhessék, és örvendetes virágzásnak indulhasson. *(Helyeslés)*

Elvárjuk tehát kedvelt Magyarországnak hí Rendeitől és Képviselőitől, hogy érintett határozományainkat a méltányosság békülékeny szellemében tárgyalandják, és ha az e részben felmerülő aggodalmak eloszthatók nem lennének, egyttal oly módosítási javaslatot terjesztendnek Elénkbe, a mely Birodalmunk életfeltételeivel összhangzásba leendő hozható. *(Zajos éljenzés)*

Szoros összefüggésben, sőt elválhatlan kapcsolatban áll e kérdés elintézésével az 1848-iki törvények azon részének átvizsgálata, illetőleg módosítása, mely a fejedelmi jogok hatályára és a kormányzat hatáskörére vonatkozik. A mi egybefügg, a minek egymásra kölesönösen hatása van, ezt a gyakorlati elintézésben egymástól elválasztani nem lehet. *(Helyeslés)* Birodalmunk hatalmi állására, fejedelmi jogaink épségére, a társországok méltó igényeire való tekintetek ezen törvények változatlan életléptetésének lehetőségét kizárják. Bár alaki törvényességük kifogás alá nem eshetik, *(zajos éljenzés)* mégis uralkodói tisztünk és népeink valódi javai iránti kötelességünk érzete egyiránt tiltják, hogy a kölesönös jogok és kötelmek viszonylatának egyidejű megoldása előtt királyi hitlevelünkben azoknak változatlan megtartását és végrehajtását elfogadjuk és biztosítsuk. *(Éljenzés)*

Szükség tehát, hogy az érintett törvények azon határozmányai, a melyek fejedelmi jogainkba ütköznek, vagy az ország kormányzatának alakját változtatják a nélkül, hogy azt a birodalom létének feltételével és az ország ősi intézményein alapuló belsejével összhangzásba helyezték volna, gondosan átvizsgáltságának és célravezetőleg módosításának. (*Helyeslés*). Eszközölhető lesz ekképen, hogy Mi is lélekismeretünkben megnyugtatva, a kellőleg átídomított és az utókor számára maradandólag biztosított magyar alkotmányt királyi eskünkkel szentesítvén, feltelessük sz. István Apostoli Elődünk szent koronáját, (*zajos éljenzés*) melybe kedvelt Magyarországuink boldogságát és Népeink törhetlen szeretetét legragyogóbb ékszerként óhajtjuk beilleszthetni. (*Zajos éljenzés.*)

Mint Magyarország koronás királya nem késendünk azokon túl, miket már az 1861.

I.
KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

4638/1865

Dobrai lakos Kis László, ki is mintegy 28 éves, magas, egyenes testalkotásu, gesztenyeszin hajju, kék szemü, szőke sugár bajuszu, tiszta arczu, Csenteri Sándor dobrai lakos pinczéjébe az ott levő egyének közé belövé, ezen tette miatt és azon terhelő gyanutól üldöztetve, hogy a Csenteri Sándor pinczéjének felveretésével és 125 köből, 142 ftra értékesített borának elbocsájtásával terheltetni fog, a községből megszökött.

Miről illető szolgabíró urak azon felhívással értesítettek, miként nevezett járásuk területén nyomoztatván, feltalálás eseteére biztos őrizet alatt említett járás főszolgabírájához kísértessék.

Kelt Szatmárt, 1865. decz. 5.

évi april hó 2-ra egybehívott országgyűlés elébe terjeszték, az országos Főrendek és Képviselőkkel még számos egyéb tárgyra nézve királyi előadásainkat közölni.

Oly tárgyak ezek, melyek a szellemi s anyagi érdekeket tág körben érintik, s melyeknek czél szerü rendezése az ország érzékeny hátránya nélkül továbbra alig halasztható. (*Helyeslés*).

Az isteni gondviselés akarata nagy és nehéz feladásokat tűzött Elénkbe, komolyakat és tekintettel az alkotmányos életnek Birodalmunk nagy részében beállott szünetelésére a felelősség súlyos terhével járókat az ország elébe is. Hinni szeretjük, hogy Fejedelmével egyetértve, az ősköztől öröklött áldozatkészséggel és önmegtagadással járuland e feladat megoldásához, annál is inkább, miután azon helyzetben van, hogy midőn erőt és súlyt köle-önöz, saját erejét és súlyát növeli, (*éljenzés és helyeslés*) midőn

emel, önmagát emeli, midőn az Egész fennmaradását biztosítja, saját épességét tartja fenn. És ha sikerül egy viszontagságos időszak után Birodalmunkat a nehézségek legaggasztóbb fordulatain ez ország támogatásával szerencsésen vezetni keresztül, áldani fogjuk azon perczet, mely abbéli elhatározásunkat szülte, hogy felkölt-sük újból és megszilárdítsuk a Fejedelem és ország közötti bizodalmat. (*Zajos éljenzés.*)

Biztos és szilárd reménnyel nézünk az országosan egybegyűlt Főrendek és Képviselők őszinte nyilatkozatai elébe, és midőn a magyar országgyűlést ezennel ünnepelesen megnyitottnak nyilvánítjuk, azon élénk óhajnak adunk kifejezést, vajha sikerülne a kiegyenlítésnek nagy művét Isten segélyével valamennyi Népeink megelégedésére szerencsésen befejeznünk. (*Hosszas éljenzés!*)

lentkezés eseteére az jövő 1866-ik évi jan. 2-án nyilvános árverés útján el fog adatni. Szatmárt, 1865. évi decz. hó 5-én.

4671/1865

Máramarosmegye alispáni hivatalának f. évi nov. 27-én 7908. sz. alatt kelt átirata szerint Fekete Károly Huszumezei lakos három darab lovai, melyek egyike fakó szőrü, 8 éves kancza, jobb két csipejére hibás, másik szinte fakó, herélt 4 éves, harmadik szinte 4 éves, deres herélt, ennek baloldalán két fehér pec-ét látható, f. évi november hó 4-én viradóra ismeretlen tettes által eltolvajoltattak.

Mi is azzal tétetik ezennel közhirrő, miként valamint a tettes, ugy a kérdéses lovak netaláni feltalálására vezethető adatok e megyei hatósághoz lesznek bejelentendők. Szatmárt 1865. évi decz. 7.

TÁRCA.

Mutatvány

Az **Uttörök** címü két kötetes regényből. Irta Zombori Gedő.

II.
Az elhatározás.

(Vége.)

Thurzó György nem a vár északi bástyájában levő szobába ment, hanem a vár keleti emelkedettebb részén álló magas űrtoronynak tartott. A sötét lépcsőzeten gyakorlott léptekkel sebesen, bátran haladt. Hol a lépcsők elvégződtek, kis szobának rozszant ajtóján halvány mécs világa fénylett át, csak olyszerű világítást adva, hogy a szoba közepén kis durva mívü tölgyasztalnál borozó két férfi arca félhomályba veszett.

Thurzó György halkán nyitá fel az ajtót s észrevétlenül állva maradt.

— Borzadok téled, Pista, — szólott az egyik, kit lekonyuló ősz bajuszáról előfehérlő évek hosszú sora különböztetett meg ifju, suhanczabb társától. — Sok gazembert láttam, de kevés volt még párod. Szolgáltál mint egy bandita annak, a ki megfizetett. Voltál a bárd alatt, állottál a galgotán, s még sem tudsz megtérni, embertelen zsivány!

Az ifjabb, ki mintegy harmincz év körül lehetett, önelégülten mosolygott az öreg zsörtölődésére, czifra czimeire.

— Igaza van kendnek Tamás bátya; hanem azt kérdem kendtől: volt-e apja, anyja?

— Fikkom adta, már hogy ne lett volna!

— Voltak-e barátai, szép kis szeretője?

— Ott nyugosznak öcsém a várdomb alatt. Nem volt szebb menyecske mint az az én Jettám, — szólott az öreg várör, s az

ősz szemöldök alatt két könyet törölt szét. Aztán mintegy bosszúsán tette utána:

— Hej de fikkom adta, mit ríksatsz te engem? miért kérded ezt tőlem?

Azért Tamás bátya, — szólott a fiu félkésérü hangon, — mert látja kelmed, nekem nem volt sem apám, sem anyám. A Kárpát égbe meredő fenyűi szültek engem. Egy fenyű alatt kaptak valami csatangoló rablók, már a férgek másztak rajtam s ettek. A jó emberek felvettek, sült húst nyomtak a számba, s én életre jöttem attól, a mitől más gyermek megfulladott volna. A mit ott tanultam: az első szó átok és szitok volt az emberiség ellen, mely kizárt kebeléből. Lop-tam velök, de nem öltem soha, s mégis Czibak Imre uram katonái golyót röpítettek ebbe a balkaromba. Nézze kelmed, most is ég e seb itt. Mikor fölbredtem, szőke kis leány állott fejem felett, áldásos kis kezét ott tartotta égő sebemen. Nem tudom én mi történt a szívemmel; örült lettem e percz varázsa alatt. Nem éreztem többé a fájdalmat, életem e leányé lett. Azt hittem, angyal, s én a menyországé akartam lenni. Titkon elmentem a templomba, szent borzadály futott át az oltár és a szent kereszt előtt; letérdeltem, vertem mellemet, könyeim árja közt imáztam bűnbocsánatot Istentől, kinek én csak nevét tudtam, hallottam egykor egy elfogott barátától, kit társaim loptak el a papmezői klostorból, hogy a klostrom pénzének átadására kényszerítsék. Ekkor voltam először s utolszor a templomban; nem tudom én miként, de egészen más voltam mikor újból a kis lak küszöbét átléptem. Nem kérdeztem én a falu nevét, nem a leánykát, azt hittem ilyen szép nem lehet a földön, s valamelyik e-illagba buktam. Leborultam lábaihoz mint elébb az oltárnál, levém, kértem, esdekeltem csak egy mosolyt, csak egy szempillantást. A leány olyan kárhozatosan mosolygott, s most ugy tetszett

mintha ez arcot már láttam volna — a pokolban társaim közt. S valóban én régi társaim egyik orvlakán voltam Várviszen. Az a fehérszemély csábitó mosolylyal — melynek párját ajk még nem mosolyogta — nézett arcomba, vállamra tette picziny kezét, s különös pillanattal mért fejemtől talpamig.

— Derék legény vagy Pista, rég kerestem ilyet mint te, a ki szeressen örülten és ha kell...

A leány ajka fenn akadt, ölebe vont, szemembe nézett búvös sötét szemével, felém hajlott, hogy arca égő arcomhoz tapadt, s utánozhatlanul kérdé:

— Pista volna-e bátorságod engem szabaddá tenni, ha már férjem lenne?

Voltam a templomban s szivemben már ugy működött a kereszten szenvedett láthatlan lelki hatalma, hogy én irtózáttal néztem e nőre, ki tört ad kezembe.

Szemeimben tükrözött a borzadály, a nő ördögi gúnnyal taszított el.

— Rabló, gyilkos voltál, s te mégis félsz, remegsz egy szép nő csókjáért kést ütni egy alvó szívébe. Férjem most a bérczek közt vadász, éjjelre fáradtan jön baza. Férjem dúsgazdag, de rút és vén, nekem ifjú kell, kiért szivem lángoljon, kinek lángja égesse ki emlékből egyéves házasságom emlékét. Oh ifjú, légy testtel lélekkel enyám! Elvagyok határozva; segits!

Szivemben meghűlt a vér, irtózáttal hallám a mint a nő kábultan suttofta:

— Tiéd leszek, örökre tiéd.

Mintha harapó kigyókká lettek volna vállamon az éjsötét firtök, pokol lángja a szemek tüze, nem tudom miért — kiragadtam karomat a szép asszony forró kezéből, s rohantam...

— Becsüllek érte, fikkom adta, nehéz história ám az: elszaladni egy szép asszonytól! Derék legény voltál érte Pista!

LEVELEZÉS.

A fehérgyarmati kerületből, decz. 1.
(Vége.)

Mindenki jelölő lett, mindenki egy nevet hangoztatott, s ez Vályi Jánosé volt. Mindemellett köztisztelet tárgyát képező Kölessey Gábor forma szerint is ajánlá a nép kedvencét, mire ezek kiáltának ujlággal éljent. Izsák Dezső nagyszekeresi birtokos vezetése alatt, épen ez alatt érkezett a választási helyre egy nagyszerű banderium és gyalog nép, mely a már jelenlévőkkel vetélkedett az éljenzett dícsőítésben. Az elnök, miután többszörös kérdéseire sem jelentkezett senki, ki másat ohaj-tana, roppant éljenzésektől kísérve mondta ki Vályi Jánost a f-gyarmati kerület egyhangulag elválasztott képviselőjének; fölhívására küldöttség kérte fel az elválasztottat választói előtt megjelenésre.

Tudtára adván a nép örömrivalgásai közt érkezettnek t. elnökünk az osztatlan és egyhangu bizalom nyilatkozatát, meghatott, de férfias erővel bírő hangon köszönte meg képviselőnk a benne helyezett bizodalmat. Beszéde azon elvek és irányeszmék bővebb fejtegetésével foglalkozott, melyeket szerencsém volt már e lapok t. olvasóival rövid kivonatban megismertetni, most csak a roppant hatást, melyet gerjesztett, említem meg. V.-Oroszi választó polgársága díszes veres zászlóval, F.-Gyarmat pedig zászlójáról egy babékoszorúval ajándékozta meg képviselőnk, kit Végh Endre szép reményű ifju ez alkalomra irt verssel köszöntött fel:

Légy üdvözölve hazánk nagy fia!
Kíhez fűződtek szebb reményeink,
Oh mert sebünknek kell gyógyulnia
Mit oly régen öntöznek könnyeink.
Sötét egunknek már fény kellene.
Ha győzhetne a lélek szelleme.

Te azt jól tudod, hogy mit szenvednek
Te is szenvedted a szörnyű igát,
Láttad a mint jött a kígyó felénk
S mint mardosá az ő nemzet jogát.
Most számadásra téged küld a nép
S örömrivalgva bókot hint feléd.

Menj, s hű népedhez hogy ha vissza térsz
S mosolygó arcod győzelmet mutat:
Fejedre tűzzük a legszebb babért,
S virággal hintjük végig az utat,
S a mit a néptől s honiól érdemlesz
Minden virágnál szebb a hála lesz.

S mit nem reméllünk... Busan vissza térsz
S a honi küzdés s tusa hasztalan;
Ha majd a szélső határookra érsz
S arcod beszél sajjó fájdalomiban,
Dicső küzdeled hálát érdemel
S a nép, mely tisztel, ezzel halmoz el.

A szavallatot követő harsúy „éljen“ ek után Frieder, f-gyarmati orvos, zsidó hitsorsosai nevében igen szépen üdvözölte következő közérdekeségű, ugyanazért közlendő beszédében:

„Tekintetes képviselő ur!

Midőn Isten Mózesnek lángoszlop képeben megjelent, és azt mondá: Menj! Pharao-hoz és mondjad hogy bocsássa izrael gyermekeit szabaddá, Mózes azt válaszolá: ki vagyok én, hogy dadogó nyelvennel Egyiptom hatalmas királya előtt megjelenni merészkedjem? ezt mondám én magamhoz, midőn hitsorsosaim felkértek, hogy a tek. képviselő urat nevében felköszöntsem, és mégis örömmel engedék felszólításoknak, mert szívem legforróbb vágyainak kinyilatkoztatására jogosítottak fel, és ha én szavaimnak nem tudom is azon eleven színeket kölcsönözni, a mint ezen ünnepélyes óra, és a tek. urnak számos érdemei igényelnek, ne rója fel keblem hidegsége vagy érzéketlenségnek, oh nem! szívem nagyon is érzi, mily sokat kellene mondanom, de nyelvem gyenge esetje csak halvány színekkel rajzolhatja ezt le. De bizván, hogy a tek. ur is helyesli a költő ama mondatát: „Ne keress ott szavakat, a hol a szív beszél.“ én azon régi keleti héber köszöntéssel üdvözölöm, hogy (héber szöveg) az az

„béke veled!“ és hol kell egy nemzet küldöttjének nagyobb horderejű felköszöntés mint ez, egy nemzet küldöttjének, ki most is a béke olajágát viszi az ellen tábornak. Igen! a béke szelleme lebegje körül, a béke szelid anyala vezesse lépteit, és a kivivott béke borostyánja díszítse homlokát, ha majdan közzénk visszatér, de ezen kivivott béke boldogítsa kedves hazánkat, örvendezhessen annak a nemzet, és áldhassa az utókor. De örvendezhessen és élvezhessen abban egy nép is, mely e szép hazában bár ezt rég szeretni megtanulta, még is mostoha gyermeknek tartatik, egy Nép, mely magáévá tette a nagy költő ama szavait: „A nagy világon e kívül, nincsen számodra hely, áldjon vagy verjen sors keze, itt elned s haldod kell.“ egy Nép, mely még nem évtizedek előtt tömege-től tolt a hon zászlói alá, ezt saját vérrel megváltandó, egy Nép, melynek vére úrként folyt össze keresztényen testvéreinek vérével, és nem vala annál se halványabb, se hidegebb, ott feküdt e nép gyermeke a harcmezőn, keresztényen testvére mellett, és mind kettőnek halvány ajkain egy szó látszott bevéssé lenni, egy szó, mely még a haldoklót is felriasztá, hogy: Éljen a közös haza, — de csak a halál eme rideg órájában lehetett látni, hogy ott egy nagy nemzet egyenjogu gyermekei fekszenek, mert hisz mindkettőnek szabad volt hazájokért meghalni, mert az életben fájdalom! ez még mindig máskép van, a zsidó még mindég idegen e hazában, még mindég a megvetett, eltört, nemzet.

E lelkig ható fájdalomk orvoslását a magyar országgyűléstől várjuk! örömmel látjuk tekintetes égedet a honatyák sorai közt, tekintetességedet, kinek szíve az emberi szeretet nyílt oltára, a melyhez mindenki, rang, vagyoni, és vallás-különbség nélkül hozzá juthat, oda tesszük le mi is panaszunkat, kezébe bizzuk sorsunkat, hogy majd annak idejében szószólónk lehessen, mert csak ezen kölcsönös szeretet által teljesülend a legnagyobb magyar ama jóslata: hogy „a magyar nem volt, de lesz.“

Végre pedig, ha a zsidónak kedves rokona, vagy becses vendége messze fontos utra távozik, utánna rebesgeti azon imát (héber szöveg) azaz: „Isten áldjon és öröködjön feletted,“ ezt mondjuk mi a tek. ur után is, az Isten áldása legyen kísérelje, hogy szívének minden forró vágyai, a melyet a hon boldogítására nemes kebelében táplál, és melyeket magával az országházába visz, valósuljanak. Öröködjön is felette a nagy Isten, hogy ezen sziklakkal megtömtő uton, egy hajszálnyira se térjen, az igazság és törvény ösvényéről, a haza jövője; e drága kincs kezében van letéve, és minden képviselő borzadályal gondolhat annak felelősségéről, de ily kezekben tudva, mint a tek. uré, nyugodt lehet a haza, nyugodt a nemzet, és nyugodt az összes emberiség.

Es mi is, az ezek ajkairól, harsogó üdvözletet csak százszorta viszhangoztatjuk, hogy: Éljen a haza és annak nagy fia Vályi János.“

A választás, melynek egész lefolyása alatt 400-at meghaladó díszes lovas banderiumunk katonás rendben képezett ügyszöget, 3/4 12-re teljesen belőn fejezve s dícséretes magaviseletű népünk ép oly szép renddel, mint a minővel megjelent, oszlani kezdett. Négyezer körül lehetett a megjelenők száma, s nem volt arcz, melyről le nem olvasható lett volna, hogy kerületünk oly magasztos nemzeti ünnepet ült, melyet rendtelenséggel zavarni meg, megbocsáthatlan bűn volna. És e méltó elismerést igénylő szép magaviselet és rendtartás annyival inkább kötelességünké teszi az őszinte dícséretet, mert — mint értesültünk — főispán ur ő nagymlja előleges intézkedése folytán minden hivatalos közeg a megye más kerületeibe rendeltetett.

A credentionalist díszes küldöttség nyújtotta át tinnepelt képviselőnknek, ki körül az intelligentia nagy része egész délután együtt lévén, estefelé banderium vezetése mellett kísérte vissza majtisi lakára, hol esillogó pohárköszönté-ek mondtak egy a hazára, mint egyes jeleseire, köztök a szives házi gazdára, fiatal nejeire, a derék magyar házi asszonyra, s a házi gazda köztisztelet tárgyát képező s a jobb idők jellegét viselő anyjára, ki a kerületnek és hazának ily jeles fiat szült s nevelt.

HELYBELI HIREK.

Vig ünnepet, boldog újévet! Meleg kandallónál kedélyesen beszélgetve együtt ül a család; emlék tárgyaiknak örvendenek a rokon lelkek, meggyújtott karácsonyfáknak a gyermekek; még a szegény hajlékába is bemosolyog az öröm egy sugara, a megváltás napját — melynek ut már előhírnöke — az országgyűlés — várja a haza! ... Zord, barátságatlan tél napok legszebb virága, mely előtünk ártatlan gyermek örömeinket, mint édes álmokat lebbentet végig — szép karácsony üdvözlünk! 1865 évvel ezelőt e napon szállott le az égből a világosság, mely a paloták és kunyhók közös kincse. Sötét volt akkor, a lélek sötétje, s benne rabszolgá volt a gondolat. Szólt Isten: „legyen világosság“ s az Itevitő a földre szállott; a halászok és vámosoknak mondott egyszerű szavakban az emberiség örök szellem kincse volt kimondva, mind az mit ezredévekig tanult és megtanulni fog az emberiség. Üdvözlünk szép ünnep a lelki világosság ünnepé! Mikor jössz, hozz mindig újvilágosságot polgári életünkre is! Oh honfiak! polgári életünk megváltozásának óráját várjuk, tán el is jött a Messiás, csak annyiszor keserűen esalódott honszerelmünk kédi bizalmatlanul: „mi jó jönet Názarethből?“ Higgyünk, reméljünk; lobogjanak fel a szeretet, egyetértés és kibékülés oltárlángjai; ne engedjük, hogy a szélvönás bizalmatlanság és pártidüh századok romlásául elkiáltsa „feszítsd meg!“ Jöjjön el már nemzet életünknek vára várt karácsonya!

Boldog újévet! Bizony boldogabbat mint a mult volt; megsiratjuk ezt, de csak azért mert volt, s nem oda írjuk, „hol boldog éveink feljegyezve vannak.“ Szál al 1863-ik év a semmisségbe nyugodtan; alkonyod mosolygó óráért elfeledjük egész napod hosszú gyötrelmeit, s bizunk hogy valová lesz a látnok biztatása: „Ne félj én népem nem hagyak el!“ Boldog újévet!

— Derék nő-egyletünk lelkes tagjai az idén is megemlékeztek a szegényekről, s meghozták a szeretet karácsonyi ajándokait. Köszönet a lelkes hölgyeknek a szegények nevében!

— A lovarok eltávoztak; játékkuk egyhangúsága nem érdemelte meg a valóban igyekvő színészek mellőzését. — Kedden „12 óra“ című jó darabot, szerdán pedig „Meg kell házasodni“ című új vigjátékot adják. A két élvezetes estvére felhívjuk a közönség figyelmét!

— Gróf Károlyi ő exejának misztófalusi egyik gazdatisztje, midőn az erdőn szájában vett ironnal járt, elesett, s az iron a száján keresztül a nyakcsigát keresztül szurta, és a derék ember pár óra mulva kimult.

SZINÉSZET.

Decz. 18-án bérlet szünetben adatott volna: „Choisy kisasszony,“ francia vigjáték. Ugyan ekkor lett volna Sobotta S. műlovar-társulatának 2-ik vendégjátéka: „A datott — lett volna“ — minden magyarázás nélkül kifejezi, hogy részvét hiánya miatt a szini előadás elmaradt.

Decz. 19-én bérletben adatott: „A házas élet iskolaja,“ vigjáték 5 felvonásban. Kapcsolatban ezzel Sobotta S. műlovar-társulatának 5-dik vendégjátéka. Mindkétmű előadás igen élénk, s gyönyörködtető volt; hanem a kis szamu közönség sem igen lehetett gyönyörködtető színészeinkre. A szereplők közül ki-tűnt K. E. k. a., ki a karcos menyecskét — magyaros kitétel szerint — igen jól személyesíté. Sági (Miklós, inas) szereplese erőltetett volt, de dacára ennek színházi közönségünk nagy részét igen mulattata.

Decz. 20-án bérlet szünetben adatott: „Vén asszony a targoncán,“ vigjáték 2 felvonásban, s Sobotta S. műlovar-társulatának utolsó vendég játéka. Igen eredeti s élvezetesen mulattató kis darab volt, inkább meneténel mint tartalmánál fogva, s az előadás pedig igen sikeres volt. A néző közönségnek ez estvel mulatságát színészeink magok fizették meg, körülbelül 13—20 ft deficzittel a. é. Ez több mint sajnos dolog! ... Mert ha azok kénytelenek értünk áldozni, kiket mi volnánk kötelesek pártfogolni, s nemes munkájokban ez által folytonos tökélyesülésre ösztönözni, buzdítani: bármennyire akarnók is magunkat kifogásokkal szépiteni, erre képesek nem leendünk, s a súlyosan terhelő vád alól ki nem menteljük magunkat.

Decz. 21-én bérletben adatott: „A lelenz,“ 80 arany pályadíjt nyert eredeti zinnü 4 felvonásban. Az előadás általánosságban tekintve is szép sikerrel ment végbe; de különösen ki-tűntek K. E. k. a., K. N. k. a., és Lénárd. Ezuttal színházunk az ünnep n-ásodnapjág zárva marad.

HIRDETÉSEK.

1-1

A gacsályi erdőn
335 darab fenálló tölgyfa eladó.
 Értekezni lehet Gacsályban Pap Gedeon urnál,
 vagy Egriben a tulajdonos Sepsí Istvánnál.

6133/1865 **Felhívás.**

A Tyilián György nevére jegyzeti Rézteleki 85-ik sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utáni elárverezését tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei telekkönyvi törvény szerinti előtti leendő összeállítására 1866. évi január hó 4-dik napjának d. e. 9 óráig a lévén kiűze: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívattak, hogy igényüket a fentírt napig a törvényszéknél jelentésük be. Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1865. évi november hó 30-kán Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tk. kiadó.

451/1865 tk. **Hirdetmény.**

Csetnek Mihályné Boros Maria marasztalt alperesnek a városi 1548. sz. tjkben foglalt összes birtokai egyenkénti darabokban, melyek együtt 2590 forintra becsültettek Hartman István felperes javára 100 ft s járuléka erejéig a telekkönyvi hivatalban megtekinthető, árverés feltételek mellett bíróság elárvereltetve rendeltetvén, e végett 1866. évi február hó 9. és 10-ik napjai első és mártius hó 12. és 13-ik napjai második határnapul mindenkor d. e. 9 órakor, és d. u. 5 órakor oly módon tüzetnek ki, miszerint az árverés megkezdetvén folytatottatni fog mindaddig, míg felperes ki nem elégitelik vagy az árveréstől vissza nem lép, s annak kijelentése mellett, miszerint az eladó birtokok az első határnapon a becsáron felül, a második határnapon pedig azon alól is el fognak adatni.

Szatmárvárosi törvényszéke mint telekkönyvi hatóságnak 1865. évi szeptember 25-án tartott üléséből.

6242/1865 **Hirdetmény.**

Beer Simon felperes részére 156 ft. 50 kr. s járuléka erejéig folyó évi november hó 9-én 4925/865. számú végzés folytán a Báthory Antal s.-ujlaki 107. sz. tjknyi — mintegy 15 cath. holdnyi szántó és kaszálló földekből álló s 1140 forint o. é. becsült birtokaira a folyó évi dec. hó 12-ről és 1866. évi jan. 12-ik napjaira kitűzött árverési határidők — közbenjött akadályok miatt ezennel megszüntetettek, s azok helyett újabb határidőkül az 1866. évi január hó 19-ik napja első — s szükség esetében második árverési határidőül 1866. évi február hó 20-dik napja; és pedig mindenkor délelőtti 9 óráig a S.-Ujlakra a helyszínre kitűzetik, — mi is azzal tételik közzé, hogy az árverési feltételek, a telekkönyvi irodában, és végrehajtással megbízott Barthok Antal szolgabírónál bármikor megtekinthetők, s hogy a kérdéses birtok, a második árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1865. évi december 7-én tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tk. kiadó.

615/1865 **Hirdetmény.**

Mely szerint Farkas Daniel és neje Földesi Juliánna alpereseknek a városi 9927. 9942. és 9975. h. r. szám alatt fekvő 6: együtt 530 fura becsült, ismét 10490. h. r. sz. alatt levő és 200 fura értékű, végre ismét 11066. h. r. sz. a

álló és 150 fura becsült birtokai a Szatmár-Németi ref. egyház mint felperes javára 982 ft 6 kr és járuléka erejéig elárverelése elrendeltetvén e végett kitűzetnek:

a) a 9927. 9942. és 9975. hrsz. birtokokra nézve 1866-ik év január 15.
 b) a 10490. hrsz. birtokra nézve 1866-ik év január 15-ik.
 c) a 11066. hrsz. birtokra nézve január 16-ik napjai — első, — ismét

a) 9927. 9942 és 9975. hrsz. birtokokra 1866-ik év február 15.
 b) a 10490. hrsz. birtokra február 16-ik végre
 c) a 11066. hrsz. birtokra február 17-ik napjai — második határnapul mindenkor d. u. 2 órakor és a helyszínre még pedig oly kijelentéssel, miszerint a nevezett birtokok első ízben a becsáron felül, másodízben a becsáron alól is el fognak adatni.

Az árverési feltételek az e városi telekkönyvi irodában hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Miről a venni szándékozók e köztudomásra juttatás által értesítetnek.

Kelt Szatmárvárosi tkönyvi törvényszéke 1865. october 31-én tartott üléséből.

4593/1865 **Árverési hirdetmény.**

Szatmármegyei telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tételik, mikép a végrehajtási árverés Steinberger Abraham felperes részére, ennek 553 ftnyi követelése s a törvényes járulékok erejéig Gáspár Márton és neje alperesek ellen, a Szatmármegyei községi 45-ik sz. tjkönyvben A. I. alatt Gáspár Márton és Terga Rozália, valamint a szamostelki 75. sz. tjkönyvben 125. és 153. helyrajzi számok alatt Katona József nevére bejegyzett birtokokra, melyek egy-egy lak s több más épületekből, két belső telekből és mintegy 50 hold szántó és kaszálló földekből állanak, s összesen 5780 fura becsültettek, elrendeltetvén, árverési határidőül az 1866. évi január 19-ik, és szükség esetén 1866. évi február hó 20-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínre tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Cseh János szolgabírónál bármikor megtekinthetők, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen azon alól is el fog üttetni.

Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1865. évi november hó 2-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tk. kiadó.

676/1865 tk. **Hirdetmény.**

Szabó József és neje Kaimár Juliánna marasztalt alperesek elleni végrehajtás utján özv. Bakócz Józsefű Nagy Zsuzsanna nevére telekkönyvezett e városi 751. sz. a. fekvő, és jelzálogul szolgáló 600 fura becsült házastelek 210 ft s járuléka fejébe ft. Németi József kanozok mint a kaptalani alapít. gondnoka és felperes javára elárvereztetni rendeltetvén — e végett 1866. január 4-dik napja első és 1866. év február 8-dik napja második határnapul mindenkor d. u. 5 órakor és a helyszínre oly kijelentéssel tüzetik ki, miszerint az elárverendő há-

zastelek első ízben a becsáron felül, másodízben pedig azon alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek a tkönyvi irodában hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmárvárosi tszéke mint tkönyvi hatóság 1865. sept. 25. tartott üléséből.

2325/1865 **Árverési hirdetmény.**

Szatmármegyei telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tételik, mikép a végrehajtási árverés Iláz Ágota felperes részére, ennek 141 ftnyi és 28 ftnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Fischer Joachim alperes ellen, ennek a Szakasz községi 45. sz. tjkönyvben: A. I. alatt, az ő és neje Diező Franiska nevére bejegyzett birtokaira, me-

lyek a 95. számú szelléztelki házból, kender földből, és erdő részből — állanak, s összesen 225 fura becsültettek, elrendeltetvén: harmadik árverési határidőül az 1865. évi december hó 29-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínre tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Verzár József szolgabírónál bármikor megtekinthetők, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a legfőbbet ígérőre azon alól is el fog üttetni.

Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1865. évi november hó 16-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tkönyvi kiadó.

6-13 **CHEFS-D'ŒUVRE DE TOILETTE!**
 Császári királyi és hercegi udvarok által pártfogott, szabadalmok és emlékpénzzel kitüntetett.

DR. BÉRINGUIER L.
KORONASZESZE.
 (A kölni vizek legjava) Eredeti üvege 1 ft 25 kr. o. é

Kitűnő minőségű — nemesak mint kellemes illat — és mosdóvíz, hanem mint kitűnő egélygyógyyszer is, mely az élelmiszereket élénkíti és erősíti.

BORCHARDT orvos-tudor
NÖVENY-SZAPPANA

elismert szer a bőr szépitésére és finomítására, mindenemű bőrtisztálatanság ellen, valamint sikerrel használható mindenemű **fürdőhöz.**
 Egy eredeti lepecsételt csomagján az ára 42 kr.

DR. BÉRINGUIER
NÖVENY HAJFESTŐ-SZERE
 (tokban foglalt kefe és eszével együtt 5 ft o. é.)

Tökéletesen czélszerűnek elismert és ártalmatlannak bizonyult, melyel haját, szakált és szemöldököt, minden árnyazatu színre festeni lehet.

Dr. LINDES tanár
NÖVENY RUDAS HAJ-KENŐCSE
 növeli a haj tényel és ruganyosságát, egyszersmind a fejtető szűlárítására is alkalmas
 Egy eredeti darab ára 50 kr.

Dr. BÉRINGUIER
Növény-gyök hajolaja
 hosszabb használatig tartó üvegekben 1 ftval.
 a legalkalmasabb növény-alkatrészekből összeállítva, a haj és szakálpentartására — erősítése és szépitésére, valamint az oly kellemetlen korpa és sümör gátlására.

Dr. SUIN de BOUTEMARD
FOG-PÁSZTÁJA
 1/2 és 1/4 csomagocskákban 70 és 35 kr.
 fog és foghús legelősből, legényelmesebb és legbiztosabb épitartási — és tisztító szere, egyszersmind kellemes üdöséget kölcsönöz a szájüregeknek.

Balzsamos olajbogyó-szapan
 mint enyhe és egyuttal hatályos napi mosdószere, még a leggyöngédebb bőrű hölgyek és gyermekek számára is legjobban ajánlható.
 Egy eredeti csomag ára 50 kr.

HARTUNG orvostudor
CHINAHEJ-OLAJA,
 mely a legjobb minőségű Chinahéj főzet — és balzsamos olajok összetételéből áll. a haj fenntartására és szépitésére.
 Ára 85 kr.

HARTUNG orvostudor
Növény-haj-kenőcse,
 mely a hatályos tápláló nedvek és növényi anyagok alkatrészeiből áll, a hajnövés éllesztésére szolgál. Ára 85 kr.
 A fentebbi kitűnő tulajdonságuknál fogva elismert ezikké a valódi minőségű jótét mellett Szatmár városára nézve egyedül kaphatók: **Weisz Jánosnál, Nagybanján: Ilaracsok József, Nagykálóban: Mandl Sál, Nagykárolyba: Schobert C. Nyirbátorba: Legányi Ede, Nyiregyháza: Reich et Pavlovits és Szigeten: Ráth József urnál.**